Školský rok 2016/2017 Mimoriadne vianočné číslo

Školské NOVINKY

...blížia sa najkrajšie sviatky v roku, a my sme prichystali mimoriadne číslo nášho školského časopisu.

V časopise nájdete vianočné maľovanky, tajničky... Môžete si pripraviť vianočnú maškrtu, prečítať vianočný príbeh – rozprávku.

Ale na stránkach časopisu toho nájdete oveľa viac!

Tak nech sa páči, čítajte a zabávajte sa :)

December v škole

Aj keď škola celý mesiac dýcha Vianocami, nezaháľame a ..... okrem iného aj súťažíme.

- 1.12. - Všetkovedko
- 6.12. - Festival vody v Bratislave
- 7.12. - Pythagoriáda
- 8.12. – Hodina kódu
- 15.12. - Šaliansky Maťko

Milý Ježiško,

na VIANOCE si prosím:

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Decembrové pranostiky

Aké je počasie na Barboru, také býva až do Vianoc.

Na svätého Mikuláša je už zima celá naša.

Lucia noc upíja, ale dňu nepridá. Keď si Lucia na mena háby zablatí, v januári si ich prať bude.

Aký je december, taký je jún.

Ak sa na Vianoce voda z neba leje, starosť o úrodu kečku vám ohreje.

Aký je čas na Adama a Evy, také budú nasledujúce dni.

Biele Vianoce, zelená Veľká noc!

Do Vianoc - hoj, od Vianoc - joj!

Na Vianoce blato, na Veľkú noc sneh.

Ak sa vetry na svätého Štefana spolu chytia, veliké priekopy a záveje narobia.

Keď v decembri mrzne, sneží, úrodný rok za tým beží.

Zdroj: http://www.panorama.sk/sk/sprievodca/pranostiky-december/2361

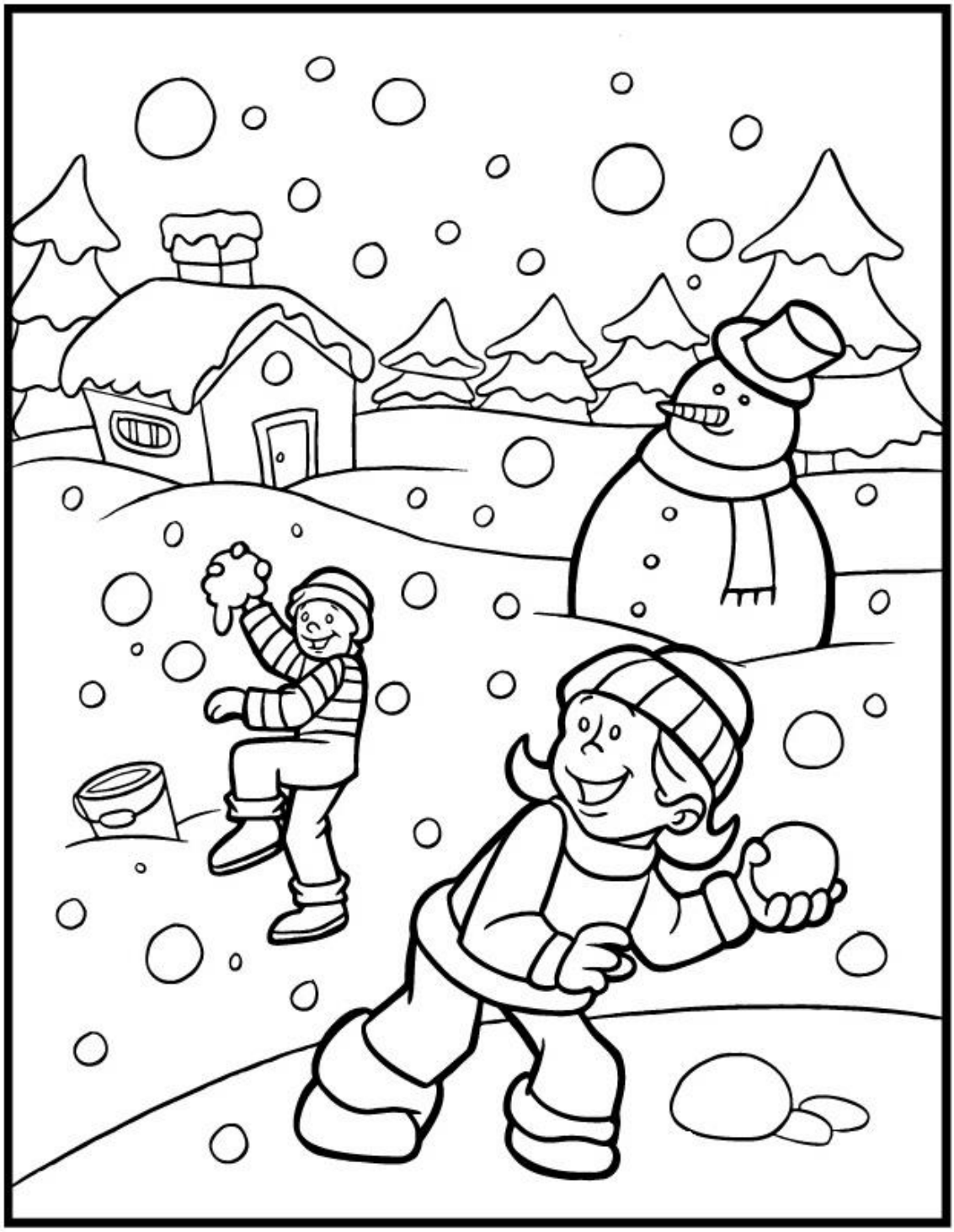

Pre maškrtné jazýčky

INGREDIENCIE

300 g hladkej múky

na špičku noža kypriaci prášok do pečiva

1 KL perníkového korenia

125 g práškového cukru

1 balíček vanilínový cukor

125 g zmäknutého masla

1 ks vajce

2 PL mlieka

NA OZDOBENIE

150 g práškového cukru

4 PL studenej vody

1 balíček tortového želé - červené DrOetker

POSTUP

Na prípravu cesta v mise zmiešame múku s kypriacim práškom, korením, cukrom a vanilínovým cukrom. Pridáme maslo alebo margarín, vajce, mlieko a ručne vypracujeme. Cesto necháme asi hodinu odpočívať pri izbovej teplote.

Na pomúčenej pracovnej ploche cesto pomocou váľka vyvaľkáme na obdĺžnik (24 x 12 cm). Obdĺžnik nakrájame na 4 menšie obdĺžniky (6 x 12 cm) a priečne rozkrojíme tak, aby nám vzniklo 8 trojuholníčkov. Trojuholníčky naukladáme na plech. Vrchné časti trojuholníčkov preložíme šikmo a spodné časti rovno tak, aby sme vytvarovali čiapočky. Vložíme do predhriatej rúry a pečieme. Elektrická rúra: 180 °C Teplovzdušná rúra: 160 °C Plynová rúra: stupeň 3 Doba pečenia: asi 12 minút.

Čiapočky necháme vychladnúť. Na ozdobenie v miske zmiešame práškový cukor s vodou. Odoberieme asi 2 PL bokom a do zvyšku polevy vmiešame tortové želé. Čiapočky ozdobíme polevou.

6.12. - MIKULÁŠ

Na jedného z najobľúbenejších svätcov, Mikuláša, si spomíname 6. decembra, keď si deti kladú do okna vyčistené čižmičky, aby v nich ráno našli sladkosti a ovocie. Mikuláš je postava opradená mnohými legendami. Narodil sa v polovici 3. storočia v starogréckom prístavnom meste Patara bohatým rodičom.

Traduje sa jeho najznámejší čin, keď zachránil tri dcéry muža, ktorý prišiel o všetky peniaze.. Mikuláš sa im rozhodol pomôcť a v noci im dal na okno mešec plný peňazí. Druhú noc to zopakoval a opäť sa im na okne objavil mešec peňazí. Tretiu noc si však muž na dobrodinca počkal, aby sa mu poďakoval. Mikuláš ho ale požiadal, aby jeho čin nikomu neprezradil. Kolujú aj legendy o tom, že Mikuláš sa často večer po zotmení prechádzal po uliciach a keď videl chudobnú rodinu s deťmi, do okna im dal jedlo, mince alebo hračky.

Mikuláš, ktorý majetok rozdával chudobným, napokon zomrel vo veku okolo 90 rokov v pokoji práve 6. decembra. Bol pochovaný v Myre a zázraky sa diali i po jeho smrti - z hrobu vytryskli dva zázračné liečivé pramene.

Zdroj: "Mikuláš, arcibiskup a divotvorca : 6. december." In: Antonín Čížek: Synaxár : Životy svätých.

Už v sobotu 3.12. do HAMULIAKOVA zavítal **Mikuláš**. Niektorí z nás sa zúčastnili Mikulášskych trhov v kultúrnom dome i rozsvietenia vianočného stromčeka.

A v pondelok 5.12. pri príležitosti sviatku Mikuláša si všetci žiaci našej školy prezreli filmové predstavenie

Doba ľadová 5 - Mamutí tresk

v Tulicinema Šamorín.

Ak je možné niektoré obdobie v dejinách našej planéty označiť za zaujímavé časy, časy nabité katastrofickými udalosťami, za časy, ktoré poriadne preverili silu charakteru a schopnosť prežiť, tak je to doba ľadová. Je jedno aká. Či prvá, druhá alebo piata. A práve v piatom pokračovaní jednej z najpopulárnejších animovaných filmových sérií opäť stretávame všetkých starých známych hrdinov a pár úplne nových. Prichádza ľadová udalosť roka a s ňou mamuty Manny, Ellie, niečo ako leňochod menom Sid, tiger Diego alebo vačice Crash a Eddie.

Nezabudli sme na niekoho? Samozrejme – na toho najdôležitejšieho, veveričiaka Scrata. Ten, ako je jeho nedobrým zvykom, v snahe uloviť konečne večne unikajúci žaluď spôsobí nehodu, z ktorej vznikne úplná katastrofa. Začne to tým, že vytrvalého Scrata naháňačka za žaluďom katapultuje do vesmíru. A tam, vďaka svojej povestnej nešikovnosti a nekončiacej smole náhodne spustí sériu kozmických katastrof. To vedie k zásadnému ohrozeniu našej planéty, na ktorú zrazu mieri asteroid ako hrom a ohrozuje ľadový svet aj s jeho obyvateľmi.

A pretože sa naša partia skladá zo samých nefalšovaných a neohrozených hrdinov, nečaká na svoje vyhubenie, ale vydáva sa na záchrannú výpravu do tajomnej Geotopie. Síce im tam občas bude tuhnúť krv v žilách, ale to predovšetkým zimou, inak to bude hlavne „sranda.“

A či sa Scrat konečne stretne so žaluďom? Kto vie…

Zdroj: http://www.cinemart.sk/filmy/doba-ladova-mamuti-tresk/

Pomôž darčeku nájsť cestu k stromčeku.

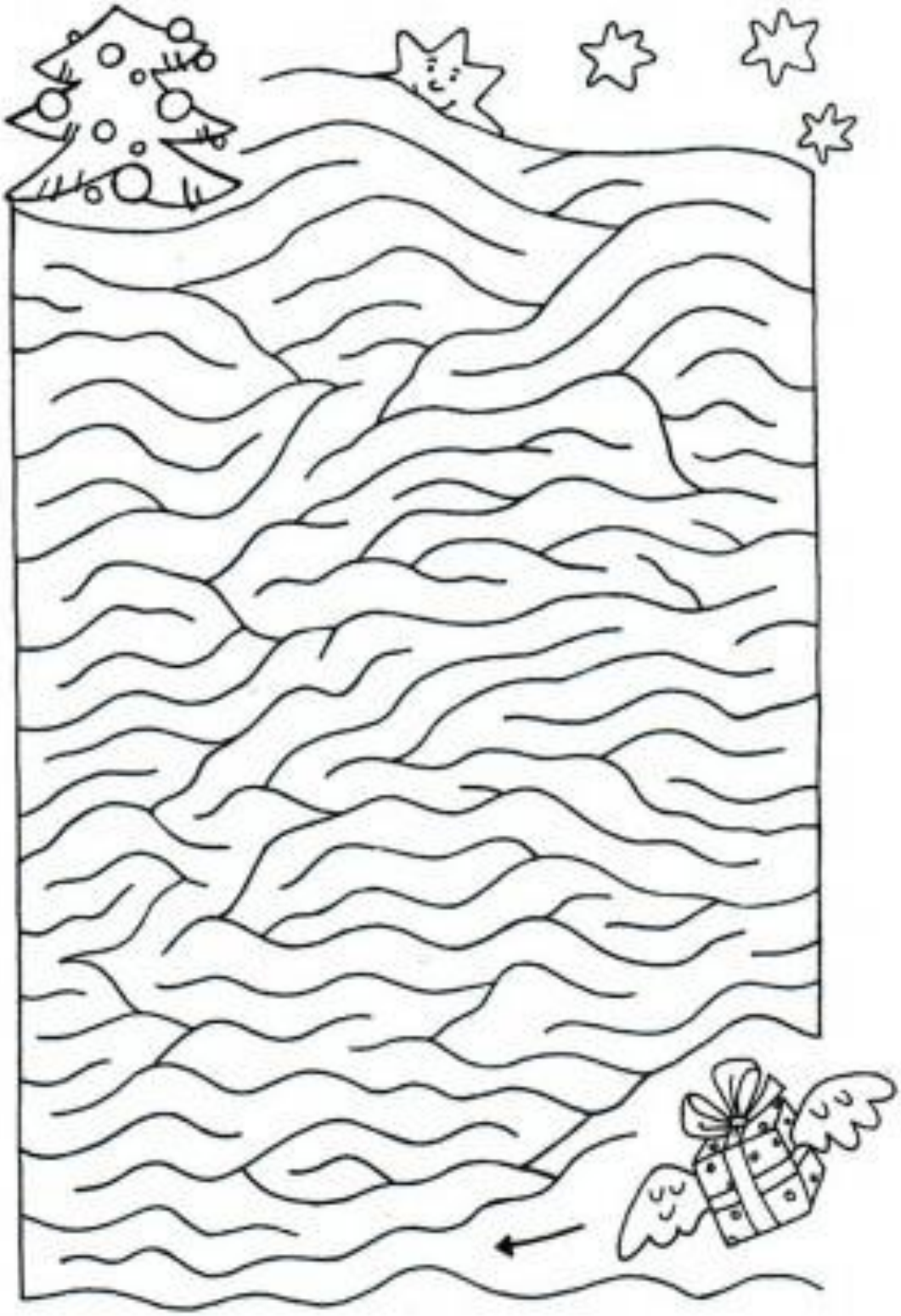

H. Ch. ANDERSEN

DIEVČATKO SO ZÁPALKAMI

Bola treskúca zima, padal sneh. Blížil sa tmavý večer. Bolo to v posledný deň v roku, na Silvestra. V tej zime a tme išlo po ulici malé chudobné dievčatko, prostovlasé a bosé. Z domu vyšlo v papučkách, načo mu aj boli také papuče! Predtým ich nosievala jeho mama, také boli veľké. Ako dievčatko prebiehalo ulicou, aby sa vyhlo dvom rútiacim sa vozom, stratilo ich. Jednu papuču nemohlo nájsť a s druhou odbehol akýsi chlapec. Vravel, že si z nej urobí kolísku, keď bude mať deti.

Teraz šlo dievčatko bosé, s nôžkami od zimy červenými, až belasými. V starej zástere malo hromadu sírových zápaliek a jeden zväzok držalo v ruke. Po celý deň si od dievčatka nikto nič nekúpil. Nikto mu nedal ani grajciar. Chodilo po uliciach hladné, premrznuté, a vyzeralo, chúďa, veľmi úboho. Snehový páper mu padal na dlhé plavé vlásky s peknými kučerami na šiji. Dievčatko však vôbec nemyslelo na to, aké je pekné. Za všetkými oblokmi sa svietilo a po ulici sa šírila vábivá vôňa husaciny. Veď bol novoročný predvečer, a dievčatko myslelo práve na to.

Učupilo sa v kúte medzi dvoma domami, z ktorých jeden trocha vyčnieval do ulice. Drobné nôžky skrčilo pod seba, ale tu mu bola ešte väčšia zima. Domov sa neopovážilo ísť, lebo zo zápaliek nič nepredalo a nezarobilo ani grajciar. Otec by ho iste vybil. A doma je tiež zima, veď majú sotva strechu nad hlavou a fúka tam, hoci najväčšie diery vypchali senom a handrami. Dievčatku celkom zmeraveli malé rúčky od zimy. Ach, maličká zápalka by ich zohriala! Len keby si mohlo čo len jednu vziať zo zväzočka. Škrtnúť o múr a zohriať si prsty! Vytiahlo zápalku a „škrt!", ako zapraskala, ako horí! Bol to teplý, jasný plameň ako zo sviečky, ktorý hrial, keď nad ním držala ruku. Aké to bolo zvláštne svetlo! Dievčatku sa zazdalo, že sedí pri veľkých železných kachliach s lesklými mosadznými guľami a mosadznými rúrami. Oheň utešene horel a výborne hrial! - Dievčatko už vystieralo nohy, aby si ich zohrialo, a tu plameň zhasol. Kachle sa stratili, sedelo tu len s vyhorenou zápalkou v ruke.

Škrtlo novou zápalkou, ktorá zahorela, zasvietila a na mieste, kam dopadlo jej svetlo, bol múr priehľadný ako závoj. Videlo rovno do izby, kde bol stôl prestretý bielym obrusom. Na ňom stál jemný porcelán a nádherne sa pariaca pečená hus, plnená slivkami a jabĺčkami. Ešte krajšie bolo to, že hus vyskočila z misy a drobčila po dlážke s vidličkou a nožom v chrbte.

Drobčila dovtedy, až sa dostala k chudobnému dievčatku. Zápalka zrazu zhasla a dievčatko videlo len hrubý, studený múr.

Zažalo novú zápalku. Odrazu sa našlo pred nádherným vianočným stromčekom. Bol ešte väčší a viacej vyzdobený než stromček, ktorý na posledné Vianoce videlo cez sklené dvere u bohatého kupca. Na zelených konároch horelo tisíce sviečok a z nich sa usmievali na dievčatko pestré obrázky, čo inak zdobia výkladné skrine. Dieťa natiahlo obe ruky - vtom zápalka zhasla. Vianočné sviečky vystupovali stále vyššie a vyššie, až sa dievčatku zdalo, že sú to jasné hviezdy. Jedna z nich spadla a urobila po nebi dlhú ohnivú čiaru.

„Teraz niekto zomiera!" povedalo si dievčatko. Tak vravievala jeho nebohá stará mať, ktorá jediná zo všetkých ľudí bola k nemu dobrá: Keď padá hviezda, vždy odchádza nejaká duša do neba.

Opäť škrtlo o múr zápalkou, ktorá doširoka zasvietila. V jej lesku stála stará mať, nevýslovne jasná a žiarivá, milá a láskavá.

„Stará mama," zvolalo dievčatko, „vezmi ma k sebe! Ja viem, že sa stratíš, keď zápalka zhasne. Stratíš sa, tak ako teplé kachle, nádherná husacina a veľký, utešený vianočný stromček!" - Dievčatko rýchlo zapálilo celý zvyšok zápaliek v načatom zväzočku, lebo starú mamu chcelo vidieť čo najdlhšie. Zápalky svietili tak jasne, že bolo pri nich svetlejšie než za bieleho dňa. Nikdy predtým nebola stará mama taká pekná a veľká. Vzala si dievčatko do náručia a leteli vysoko, veľmi vysoko, ta, kde niet zimy, hladu ani strachu.

Za studeného rána, v kúte pri dome sedelo malé dievčatko s červenými lícami a s úsmevom na tvári. Bolo mŕtve, zmrzlo v posledný večer starého roka. Novoročné ráno zasvitlo nad malou postavičkou, so zápalkami v lone. Jeden zväzoček temer vyhorel. ‚Chcelo sa zohriať,' vraveli ľudia. Ale nikto nevedel, koľkú krásu videlo, v akom jase odišlo so starou mamou do radostí Nového roku.

Zdroj: http://www.juko56.dobrosoft.sk/rozpravky/ax110.htm

OSEMSMEROVKA

V	J	E	Ž	I	Š	K	O	V
E	I	J	D	E	M	O	K	L
Č	E	A	D	A	L	L	O	O
E	H	E	N	S	R	Á	R	Č
R	S	T	R	O	M	Č	E	K
A	B	Y	R	O	C	E	E	A
K	Í	N	V	O	D	E	M	K

DARČEK,
JEŽIŠKO,
KOLÁČE,
MED,
MEDOVNÍK,
ROK,
RYBA,
SNEH,
STROMČEK,
VEČERA,
VIANOCE,
VLOČKA

C	R	O	W	N	B	A	L	L	S
H	A	A	N	G	E	L	Z	R	P
R	C	N	A	N	A	L	E	G	R
I	R	P	D	F	R	E	S	A	I
S	A	R	L	L	D	X	Y	R	T
T	C	E	E	N	E	L	A	L	A
M	K	S	I	X	L	S	T	A	R
A	E	E	S	O	C	K	R	N	E
S	R	N	H	E	A	D	R	D	A
T	S	T	A	B	A	S	K	E	T

Symboly Vianoc ...

Najkrajšie sviatky v roku si snáď ani nevieme predstaviť bez tradičných symbolov. Pripomeňme si ich význam a tradíciu toho, ako vznikli.

Vianočný stromček

Je to najkrajší symbol zimných sviatočných dní. Prvá zmienka o ozdobenom stromčeku sa objavila v kronike nemeckého mesta Brémy pred viac ako 500 rokmi. Legenda však hovorí, že ako prvý skrášlil vianočný stromček írsky mních Kolumbán v roku 573. Prvýkrát sa ozdobené vianočné stromčeky objavili asi len pred 400 rokmi v Nemecku, kde pre nemeckých mešťanov a bohatú vrstvu predstavovali blahobyt. Chudobní ľudia ich nahradili vetvičkami. Prvé vianočné stromčeky si ľudia zdobili tým, čo si vypestovali doma v záhrade, najčastejšie čerstvými či sušenými jabĺčkami, hruškami, alebo orechmi. Neskôr sa začali používať aj perníky, papierové ozdoby, rôzne figúrky zo slamy či rôznych tráv či kukuričného šúpolia.

Oblátky

Oplátky symbolizujú telo Ježiša, keďže Vianoce sú . V minulosti mali výsadu piecť vianočné oplátky len učitelia či organisti. Dva či tri dni pred Vianocami ich

školopovinné deti roznášali do rodín. Oplátky sa formovali horúcimi kliešťami a začali sa piecť hneď po Lucii. Odovzdávanie oplátok sprevádzali vinšom.

Adventný veniec

Tradícia adventného venca sa rozšírila z Nemecka v 19. storočí. Pravdepodobne prvý adventný veniec vyrobil nemecký evanjelický pastor Johann Heinrich Wichern v roku 1860. Bol vychovávateľom aj učiteľom na hamburskej škole. Zriadil si však útulok pre chudobné a opustené deti. Pred Vianocami sa ho deti stále vypytovali

koľko ešte zostáva do Vianoc a vymyslel prvý adventný veniec. Vtedy im priniesol Johann Wichern koleso od voza. Pôvodne malo slúžiť ako svietnik pri spoločnom stole. Drevené koleso však deti ozdobili vetvičkami jedličky aj farebnými stuhami a Johann na ňom zapálil prvú sviečku. V tom čase sa na ňom denne zapaľovala nová sviečka, dnes sú to už len štyri, každý týždeň pred Vianocami jedna.

Adventný kalendár

Prvý známy adventný kalendár, ktorý bol urobený ručne, je z roku 1851. Dovtedy si ľudia robili po stene len kriedové čiary za každý deň v decembri až do Štedrého dňa. Prvý tlačený kalendár vyrobil nemecký tlačiar Later Lang v roku 1908, bol však bez otváracích okienok - nazval ho Mníchovský Vianočný kalendár.

V roku 1921 však Lang vyrobil adventný kalendár aj s malými okienkami na otváranie. Okienka naplnené čokoládou však boli v predaji až v roku 1958. Takýmto adventným kalendárom sa tešia hlavne deti, ktoré si každý deň otvoria jedno okienko, z ktorého si vytiahnu nejakú tú maškrtu.

Betlehem

Tradíciu betlehemov zaviedol svätý František z Assisi na Vianoce v roku 1223, keď pripravil v jaskyni v talianskom mestečku Greccia živý betlehem. Do jaslí uložil živé dieťa, vedľa stála Mária i Jozef, bol tam dokonca osol a vôl. Prišli aj traja mudrci - Gašpar, Melichar a Baltazár, ktorí odovzdali vzácne dary - zlato, kadidlo a myrhu. Odvtedy si ľudia do domov dávajú betlehemy, či už drevené alebo papierové.

Anjeliky

Tieto duchovné netelesné bytosti priniesli Márii posolstvo o príchode a narodení Ježiša Krista - Božieho syna. Anjeli rozprestierajú nad všetkými ľuďmi svoje ochranné krídla, pomáhajú im a chránia pred zlom. Mať v domácnosti akéhokoľvek anjela - malého, či väčšieho, skleneného, či

hlineného znamená dobro pre všetkých ľudí pri štedrovečernom stole.

Vianočná ruža

Vianočná ruža pochádza zo Strednej Ameriky a v prírode kvitne po celý rok. Je známa aj pod menom Poinsettia. Tieto rastliny sú inak nazývané i "rastliny krátkych dní", pretože kvitnú iba vtedy, ak nie sú vystavené svetlu viac ako 12 hodín. Tieto rastliny rozširovali brazílski misionári, ktorí ich vysádzali pri kostoloch.

Vianočné sviečky

Zvyk zapáliť sviečku prebrali kresťania od pohanov, ktorí verili, že svetlo sviečky posilní oslabnuté slnko. Neskôr sa sviečky stali symbolom solidarity. V dobe narodenia Ježiša Krista bola sviečka v okne údajne odkazom, že Jozef a Mária sú v dome vítaní. Takisto v časoch náboženskej perzekúcie takto veriaci pozývali do svojich domov kňaza, aby slúžil omšu.

Imelo

Rastlina, ktorá je vždy zelená pripadala tajomná už naším predkom. Rastie vysoko v korunách stromov a plody imela, ktoré sa podobajú perlám, dozrievajú práve v decembri. Ľudia doteraz veria, že imelo chráni pred ohňom alebo pred zlým duchom a prináša veľké šťastie. Pobozkanie svojho partnera pod vetvičkou imela prináša trvalú lásku!

Zdroj: http://najmama.aktuality.sk/clanok/223849/symboly-vianoc-1-cast/

Tichá noc, svätá noc...

Vianočná pieseň Tichá noc, svätá noc je nerozlučne spätá s Vianocami a jej melódia i slová sa nesú našimi príbytkami. Táto krásna svetoznáma pieseň vznikla v Rakúsku na Vianoce v roku 1818 a bola preložená do viac ako 200 jazykov sveta.

Miestny učiteľ a organista kostola sv. Mikuláša Franz Gruber sa tesne pred Vianocami rozhodol skontrolovať organ a zistil, že si z neho urobili kostolné myši slávnostnú predvianočnú večeru. Poprosil teda o pomoc milovníka hudby, kaplána Josepha Mohra, aby mu k jeho básni skomponoval vhodnú melódiu. Učiteľ po svätej omši vianočnú pieseň spieval s veriacimi. Tá sa stala svetoznámou, obľúbenou a začala sa rýchlo šíriť.

Tichá noc, svätá noc!
Všetko spí, všetko sní,
sám len svätý bdie dôverný pár,
stráži Dieťatko, nebeský dar.
Sladký Ježiško spí, sní,
nebesky ticho spí, sní.

Tichá noc, svätá noc!
Anjeli zleteli,
najprv pastierom podali zvesť,
ktorá svetom dnes dáva sa niesť:
Kristus, Spasiteľ je tu,
Tešiteľ sveta je tu!

Tichá noc, svätá noc!
Nežná tvár, lásky žiar
božsky rozsieva v jasličkách tam:
bije záchranná hodina nám
v Tvojom zrodení, Boh Syn,
Ježiško, Láska, Boh Syn!

VTIPOVISKO

Dva kapre plávajú vo vani a jeden sa pýta druhého: Ešte stále si myslíš, že nás chcú iba okúpať?

Mamička hovorí synčekovi: „Budúci rok už budeš tretiak, už môžeš utierať aj riad.“
„Tak to radšej prepadnem.“

Pýta sa Jožko spolužiaka: „Aké boli prázdniny?“
„Áno, boli dobré, každý deň som surfoval.“
„Naozaj? A kde?“
„ Na internete.“

Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček. Chcel by som: sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, nový LCD televízor, rádio, počítač, psíka, playstation, nové hodinky, autíčko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača a veľa iných vecí, ale keď že som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.

Pre šikovné ruky

Určite poznáte snehové gule, s ktorými stačí zatriasť a dostane vás očarujúci efekt padajúceho snehu. Jednu takúto si môžete vyrobiť doma.

Budeme potrebovať:

- zaváraninová fľaša
- lepidlo
- trblietky
- plastové figúrky (snehuliak, stromček...)

Postup:

1.
Figúrky a iné ozdoby, ktoré chcete použiť prilepíme na vnútornú časť viečka.

2.
Fľašu naplníme vodou a uzavrieme viečkom s postavičkami. Odmeráme, či máme dostatočnú hladinu vody pri otočení fľaše na viečko. Otestujeme tiež vodotesnosť.

3.
Ak je všetko v poriadku, pridáme trblietky a na viečko nanesieme lepidlo. Fľašu uzavrieme, otočíme a môžeme zatriasť!

Zdroj: http://www.napadynavody.sk/uzasne-snehove-gule-ktore-dodaju-tu-spravnu-vianoc-p1498

HĽADAJ ROZDIELY

Už sviatky lásky, pokoja zavítajú zas skoro k nám, pod stromčekom ľudia postoja, otvoria srdce dokorán. Nech v dome vašom zavládne tiež radosť, že ste spolu, keď rodina zasadne k štedrovečernému stolu. Nech pocit šťastia, radosti sa v dušiach vašich rozhostí, nech láska v srdciach ukrytá sa mocným prúdom vyroní, keď zvonček šťastia zazvoní.

Krásne Vianoce všetkým želá

redakčná rada

Časopis Školské NOVINKY vydáva Základná škola Hamuliakovo

Pedagogický dohľad, jazyková úprava: PaedDr. M. Tutokyová

Redakčná rada: D. Czaner, S. Garčeková, J. Hreščák, V.Z. Kappalová, O. Kurnický, R. Meszárosová, Š. Podstrelenec, A. Viglaský